Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. E. Bejenaru)
Dosarul nr.3r-84/25 (nr. 2-25078818-03-3r-21082025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

1 decembrie 2025 **mun.Bălţi**

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Elena Grumeza
Judecătorii Natalia Costaș, Svetlana Ghercavii

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Macovei Gheorghe în interesele recurentului Trofin-Oltu Ion,

în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Trofin-Oltu Ion către Serviciul Vamal privind anularea actului administrativ, suspendarea actului administrativ,

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 8 iulie 2025,-

c o n s t a t ă :

Poziția părții:

La 04.06.2025 Trofin-Oltu Ion s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Serviciul Vamal privind anularea deciziei de regularizare nr.92 din 01.04.2025, emisă de Biroul Vamal Nord, solicitând și suspendarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 06.05.2025 a fost făcută cunoştinţa cu foto-copia deciziei de regularizare nr.92 din 01.04.2025 în temeiul căreia s-a dispus încasarea obligaţiei vamale în sumă totală de 492 120, 48 lei, motiv pentru care prin cererea prealabilă din 07.05.2025 s-a solicitat eliberarea copiei deciziei nr. 92 din 01.04.2025, a deciziei asupra cazului de contravenţie vamală nr.1708/2023 din 17.10.2023;PV cu privire la contravenţie nr1708/2023 din 17.10.2023; raport de constatare tehnico-ştiinţifică din 28.01.2025; anularea deciziei de regularizare nr. 92 din 01.04.2025, până la soluţionarea contestaţiei/cererii prealabile suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 92 din 01.04.2025. La 26.05.2022 a primit răspunsul din 23.05.2025 din partea Serviciului Vamal al RM prin care s-a respins cererea prealabilă.

Consideră menţinerea în vigoare actelor administrative inadmisibilă, or, aplicarea efectelor prevederilor legii noi faţă de fapta comisă pînă la intrarea în vigoare a acesteia constituie o încălcarea gravă a principiului neretroactivităţii legii, iar actele emise, inclusiv decizia nr. 92 din 01.04.2025 urmează a fi anulate.

Mai mult, la etapa examinării cererii prealabile, până la emiterea deciziei organului vamal, automobilul Mercedes E270 cu n/î ***** nu se mai afla pe teritoriul Republicii Moldova. Reieşind din faptul introducerii în iulie 2020 de către Trofin-Oltu Ion a automobilul Mercedes E270 cu n/î *****, rezultă un termen admisibil de aflare pînă la decembrie 2020.

Deoarece după data de decembrie 2020 pe teritoriul Republicii Moldova a continuat să se afle automobilul Mercedes E270 cu n/î ***** anul producerii 2003, la momentul rămânerii acestuia pe teritoriul naţional acesta nu se încadra în termenul admisibil de exploatare (10 ani conform art. 10 alin 1,2 Legea 1569 din 20.12.2002) prin urmare era prohibit pentru import.

Prin urmare, soluţia legală pentru automobilul Mercedes E270 cu n/î *****, în privinţa lui Trofin-Oltu Ion, putea fi doar perceperea contravalorii automobilului conform normei prevăzute la art. 10 alin (34) Legea 1569 din 20.12.2002 dacă automobilul nu exista.

La momentul examinării cererii prealabile automobilul Mercedes E270 cu n/î ***** a fost scos din ţară de către Trofin-Oltu Ion şi nu se află pe teritoriul tării. Or, automobilul a fost scos din ţară la data de 14.05.2025, iar răspunsul organului vamal prin care a respins cererea prealabilă a fost emis la data de 26.05.2025. Astfel, organul vamal a soluţionat cererea prealabilă cunoscând că, automobilul deja nu se află pe teritoriul ţării, fapt pentru care este inadmisibilă plata drepturilor de import pentru o maşină care nu se află pe teritoriul Moldovei şi nici nu a fost importată în Moldova.

Prin încheierea judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 06.06.2025 acțiunea în contencios administrativ s-a transmis pentru examinare după competență Judecătoriei Bălți sediul central.

Poziţia instanţei:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 08.07.2025 s-a respins cerința privind suspendarea executării actului administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 15.08.2025 avocatul Macovei Gheorghe în interesele lui Trofin-Oltu Ion a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 08.07.2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

Argumentele părţilor:

<u>În motivarea recursului</u> s-a invocat că încheierea din 08.07.2025 a fost comunicată recurentului la data de 05.08.2025 prin intermediul poștei electronice, astfel, recursul a fost depus în interiorul termenului stabilit de instanța de judecată.

Susține că, cerând demonstrarea unei "vădite ilegalități", instanța a impus o sarcină a probei excesivă, practic solicitând reclamantului să facă dovada de nelegalitate cu caracter cert, lucru care se poate realiza doar la finalul procesului de fond. O astfel de interpretare golește de conținut juridic prevederile privind suspendarea, deoarece ar presupune ca

reclamantul să obțină o hotărâre de fond favorabilă pentru a putea beneficia de suspendare, ceea ce este un non-sens juridic.

Prin urmare, având în vedere complexitatea domeniului vamal și multiplele cazuri în care actele administrative de regularizare au fost anulate pentru vicii de legalitate, se poate concluziona că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei nr.92. Instanța de fond a ignorat aceste indicii aparente, confundând o simplă aparență de ilegalitate cu necesitatea unei probe concludente, ce este inadmisibilă la această etapă.

Instanța de fond a adoptat o interpretare restrictivă a noțiunii de "prejudiciu ireparabil", limitând-o la un prejudiciu financiar care poate fi ulterior reparat prin despăgubiri. Acest raționament este viciat și contravine scopului real al măsurii de suspendare. Executarea Deciziei de regularizare, care stabilește obligații pecuniare suplimentare, poate genera consecințe financiare devastatoare pentru reclamant. Spre exemplu, executarea silită ar putea conduce la blocarea conturilor, la indisponibilizarea activelor. Aceste consecințe, odată produse, sunt practic ireversibile. Chiar dacă ulterior actul vamal ar fi anulat, activitatea economică afectată nu mai poate fi repusă în situația anterioară, iar prejudiciul de imagine și pierderile suferite nu pot fi compensate integral printr-o hotărâre judecătorească tardivă. A susține că un prejudiciu financiar nu poate fi ireparabil este o simplificare periculos de restrictivă, care ignoră efectele cauzate de o asemenea măsură.

Judecătorul a eșuat să analizeze, chiar și la nivel de aparență, potențialele consecințe financiare grave și ireversibile, limitându-se la a concluziona în mod generic că un prejudiciu financiar este reparabil. Decizia instanței de fond contravine principiului fundamental al asigurării acțiunii, reglementat în sistemul de drept administrativ. Suspendarea executării actului administrativ este o măsură de asigurare, menită să prevină ca soluția finală a instanței să devină iluzorie. Prin refuzul de a suspenda actul vamal, instanța de fond a lăsat drepturile reclamantului expuse la consecințele dăunătoare și potențial ireversibile ale unui act a cărui legalitate este serios pusă la îndoială. O astfel de abordare diminuează eficacitatea justiției și contravine principiului unui proces echitabil, care impune ca persoana vătămată să poată utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru a-și apăra drepturile.

Refuzul de a dispune suspendarea transformă, așadar, dreptul la o "satisfacție efectivă" din partea instanțelor judecătorești într-o simplă formalitate, deoarece chiar și în cazul unei viitoare hotărâri favorabile, prejudiciul va fi deja produs și va fi extrem de dificil, dacă nu chiar imposibil, de reparat.

În plus, la data de 07.07.2025 Biroul Vamal Nord a emis decizia nr.64, prin care a fost declanșată procedura de executare silită a datoriei vamale, penalităților, amenzilor și contravalorii mărfurilor. Aceasta conferă o nouă dimensiune argumentului: deși actul administrativ nr. 92 este contestat, executarea deja inițiată face ca prejudiciul să devină nu doar ipotetic, ci efectiv și în plină desfășurare.

Confirmăm cu certitudine că instanța competentă trebuie să examineze temeiurile de suspendare alternativ, fără a le impune ca pe o condiție cumulativă, contrar unei interpretări excesiv restrictive.

În referința la recurs intimatul Biroul Vamal Nord a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii contestate. A indicat că recurentul, solicitând suspendarea executării deciziei de regularizare, nu a enunțat cazuri bine justificate și nu a motivat care pagube iminente există în aceste cazuri, nu a indicat în ce constă prejudiciul ce poate fi creat prin acțiunea actului administrativ și dacă acesta este iminent și ireparabil. Mai mult ca atât, reclamantul nu a argumentat necesitatea dispunerii suspendării actului administrativ individual contestat și nici nu a arătat ce pagube sau perturbări ar condiționa actele administrative în cauză, cu excepția faptului că recurentul va suporta consecințe financiare devastatoare care odată produse vor fi ireversibile, prejudiciul deja odată produs va fi extrem de dificil sau imposibil de reparat.

La caz, dacă va fi menţinută decizia de regularizare nr. 92 din 01.04.2025 și care a fost pusă în executare prin decizia de declanșare a procedurii de executare silită a obligației vamale nr. 64 din 07.07.2025, emise de către Biroul Vamal Nord, se vor crea dificultăţi la executarea lor ca titlu executoriu, în legătură cu suspendarea acestora de către instanţa de judecată şi imposibilitatea executării ulterioare de către Trofin-Oltu Ion a datoriei vamale, ţinând cont de o posibilă înstrăinare sau o înstrăinare fictivă a bunurilor mobile / imobile aflate în proprietatea lui Trofin-Oltu Ion.

De asemenea, comunică instanței de judecată că conform prevederilor art. 118 Cod Vamal și art. 228 Cod Fiscal, pentru fiecare zi de neachitare a plăților, fără a fi emisă vreo decizie, se calculează majorări de întîrziere (penalități), unde în fiecare zi datoria vamală a cet. Trofin-Oltu Ion se măresc. Deci, prin acțiunile plătitorului vamal Trofin-Oltu Ion privind solicitarea suspendării executării deciziei de regularizare nr. 92 din 01.04.2025, are intenția ca în cazul, în care instanța de judecată va accepta suspendarea acestei decizii de regularizare, Trofin-Oltu Ion să realizeze sau să înstrăineze toate bunurile mobile/imobile de care dispune.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art.242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Din analiza materialelor dosarului, instanța de recurs constată că copia încheierii contestate a fost expediată reprezentantului recurentului, avocatului Macovei Gheorghe prin intermediul poștei electronice la 05.08.2025 /f.d.96/; recursul a fost declarat la 15.08.2025, prin urmare, recursul este declarat în termenul stabilit de lege**.**

Aprecierea instanţei de recurs:

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu încheierea contestată şi normele legale relevante speţei, completul Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră recursul neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art.241 alin.(1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Conform art.243 alin.(1) lit.b) Codul administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Conform prevederilor art.243 alin.(3) Cod administrativ, decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris.

În acest context, instanța de recurs constată din actele cauzei următoarea stare de fapt.

La 04.06.2025 Trofin-Oltu Ion s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Serviciul Vamal privind anularea deciziei de regularizare nr.92 din 01.04.2025, suspendarea actului administrativ contestat.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 08.07.2025 s-a respins cerința privind suspendarea executării actului administrativ.

În motivarea soluției instanța de prim nivel a constatat neincidența motivelor suspendării, și anume: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; și nici b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

La 15.08.2025 avocatul Macovei Gheorghe în interesele lui Trofin-Oltu Ion a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 08.07.2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii.

Potrivit art.243 alin.2 Cod administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

În accepțiunea art.3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În baza art.195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

Conform art.214 Cod administrativ, (1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de

judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

(2)Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2).

(3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere.

(4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

(5) Suspendarea executării poate fi condiţionată de plata unei cauţiuni, de îndeplinirea anumitor condiţii sau poate fi limitată în timp.

(6) Dacă la momentul suspendării executării actului administrativ individual de către instanţa de judecată acesta este deja executat, instanţa dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care este real posibilă.

(7) Instanţa de judecată care examinează acţiunea în contenciosul administrativ poate modifica sau anula în orice moment încheierile privind cererile prevăzute la alin.(4). Participantul la proces poate solicita modificarea sau anularea unei astfel de încheieri ca urmare a schimbării circumstanţelor sau a neinvocării acestora în procedura iniţială din motive neimputabile lui.

(8) Nu pot fi suspendate actele Băncii Naţionale a Moldovei ce ţin de domeniul politicii monetare şi valutare, inclusiv de măsurile de salvgardare, actele Băncii Naţionale cu privire la administrarea specială asupra băncilor referitoare la retragerea licenţei entităţilor supravegheate de Banca Naţională, cu privire la iniţierea procedurii de lichidare silită a băncilor, actele Băncii Naţionale adoptate în procesul de evaluare şi supraveghere a calităţii acţionarilor entităţilor supravegheate de Banca Naţională, precum şi măsurile implementate de Banca Naţională, de administratorul special sau de lichidator în cursul administrării speciale sau lichidării silite a băncii.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art.214 din Codul administrativ legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat, care reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice, fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Colegiul civil și de contencios administrativ remarcă faptul că suspendarea actului administrativ individual reprezintă o măsură urgentă și provizorie care are finalitatea de a

asigura o protecție efectivă a drepturilor persoanei care invocă încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorității publice.

Art.172 alin.2 Cod administrativ stabilește că motivele suspendării sînt:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din articolul precitat rezultă că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, care urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege. Astfel, chiar și în cazul existenţei suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi a presupusei pagube, care ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate aceste temeiuri.

Colegiul reține că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare. Astfel că ilegalitatea actului administrativ individual este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare.

Totodată, pentru a suspenda actul administrativ, instanţa apreciază necesitatea aplicării unei asemenea măsuri doar în raport cu probele prezentat, din care ar rezulta ilegalitatea actului administrativ, însă fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

Referitor la al doilea temei – existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, Colegiul reține că persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil, viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că în prezentul litigiu nu sunt întrunite temeiurile de suspendare prevăzute la art.172 din Codul administrativ, astfel că recurentul n-a adus argumente și probe plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ.

Reieșind din cele relatate supra, completul de judecată conchide că motivele de casare invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către prima instanță și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a încheierii atacate cu recurs, pe cale de

consecință, recursul declarat de avocatul Macovei Gheorghe în interesele recurentului Trofin-Oltu Ion împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 8 iulie 2025, se respinge.

Conform art.428 alin.1 Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Conducându-se de dispoziţiile art.243 alin.(1) lit.b) Codul administrativ, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord ,-

d e c i d e :

Respinge recursul declarat de avocatul Macovei Gheorghe în interesele recurentului Trofin-Oltu Ion împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 8 iulie 2025, emisă în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Trofin-Oltu Ion către Serviciul Vamal privind anularea actului administrativ, suspendarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător: **Elena Grumeza**

Judecătorii: **Natalia Costaș** **Svetlana Ghercavii**